

De wereld groeit als we delen.....

Lieve mensen, hoe waar zijn deze woorden. Het is het thema van de Vastenactie 2011. Heel letterlijk mag dit zijn voor het bezinningsboekje dat u nu in uw handen heeft. Tot twee jaar geleden werd dit bezinningsboekje alleen in de Andreas-parochie in Almere Buiten vervaardigd en gedistribueerd. Vorig jaar hebben we voor het eerst dit boekje uitgegeven in de hele regio.

Dit jaar wordt het bezinningsboekje samengesteld door een speciaal redactieteam, geformeerd uit mensen uit alle vier de parochies van onze regio, dus is er sprake van groei. En zie het “wonder”... dankzij deze mensen bereiken we nu heel wat meer mensen dan alleen de parochianen van “Buiten”. We delen dit boekje met elkaar... en door het grotere bereik mag je dus spreken van een echte groei. In dit boekje treft u een bezinnende tekst aan voor alle dagen van de veertigdagentijd, van Aswoensdag tot en met eerste paasdag.

Aan de hand van dit boekje wordt u in de gelegenheid gesteld om elke dag een bezinnende tekst te (laten voor)lezen als een moment van rust..., een bezinnend moment op weg naar Pasen. Nu weet ik ook wel, we zijn allemaal druk, druk... , we moeten van alles en er wordt nog veel meer van ons verwacht, maar u zult ervaren hoe verfrissend het is om elke dag even een momentje van rust te vinden en dat we ons zo beter kunnen voorbereiden op Pasen. Bijvoorbeeld voor of na het avondeten, ik noem maar wat.



Delen!

Jezus heeft het ons al voorgedaan toen Hij het wonder van de broodvermenigvuldiging verrichtte. Dankzij Hem konden 5000 mannen (vrouwen en kinderen niet meegerekend) volop eten tot zij verzadigd waren en er bleef nog twaalf korven over (Lucas 9, 14,17) en de wereld groeide door te delen.

Delen om te groeien. Toegegeven, we zitten nog in de nadagen van de economische recessie, deze heeft voor velen van ons harde klappen met zich meegebracht, maar relatief gezien gaat het ons nog steeds goed, wanneer we dit vergelijken met derde wereldlanden. Kijk naar Ethiopië, kijk naar Haïti, om er maar eens een paar te noemen.

Elke dag vragen we ons hetzelfde af: “wat gaan we eten vandaag?” Maar we bedoelen er iets anders mee; namelijk wij, omdat we moeilijk kunnen kiezen uit het aanbod en zij omdat ze niet weten waar ze het vandaan moeten halen.

Laten wij ook delen van onze rijkdom en u zult zien, wij worden er niet armer van, maar zij wel rijker... dus groeit de wereld. En als de wereld groeit, groeien wij mee, want u wordt er groter...grootser van omdat ook u, en al is het maar op een heel bescheiden manier, heeft bijgedragen aan de oplossing van hun armoede. Dat geeft een goed gevoel. En dat kunt u doen door in deze veertig dagen de gezamenlijke vastenactie te steunen. Doet ook u mee? Want:

De wereld groeit als we delen.

Alvast hartelijk dank. Ik wens u allen een goede voorbereiding op het paasfeest.

Met vriendelijke groet,
Pastor Raymond Maas

God,
In deze weken
als we op weg zijn naar Pasen,
willen we tot onszelf inkeren, willen we nadenken
Over de weg die Jezus is gegaan,
Over de weg die we zelf gaan.

En gaandeweg merken we,
Dat onze grote woorden worden overstemd
En we leren STIL ZIJN.

Dat onze mooie dromen worden doorgeprikt,
ontdaan van romantiek,
en we leren LOSLATEN.

Dat ons drukke doen wordt getoetst,
gewogen op haar waarde,
en we leren LUISTEREN.

God,
wij bidden U,
Laat ons niet alleen
in die stilte,
in die leegte,
maar wees ons nabij.

Bezoek ons met Uw Geest,
zodat we bemoedigd geworden
verder durven gaan,
stil – ontvankelijk – luisterend
en we het leren om woorden te zeggen,
die echt zijn en zeggingskracht hebben,
woorden die de daad in zich dragen,
zodat we gezegend door U
tot zegen mogen zijn voor elkaar. Amen.

Aswoensdag 9 maart 2011

De plek waar ik vandaag sta,
dat stukje wereld dat het mijne is,
vervlochten met al die mensen
die ik al dan niet gekozen heb,
het kan 'heilige' grond worden.
Daar dringen de vragen tot mij door
die onontkoombaar zijn:
Waar leef ik voor?
Wat doe ik met mijn talenten?
Waarmee vul ik mijn dagen?
Durf ik ten volle te kiezen voor wat op mijn weg komt?

Het kunnen vragen zijn
waarvoor ik al die jaren op de loop ga.
Op een goede dag zijn ze er toch,
beangstigend,
als een brandende braamstruik
in de woestijn van mijn leven.

Voor mij ligt een opdracht:
Ik heb iets te doen voor mensen,
al is het maar
een heel kleine wending geven aan deze wereld.
Niemand's talent kan gemist worden,
hoeveel excuses er ook te verzinnen zijn
om er onderuit te geraken.

En als ik bij mijzelf denk:
"Dorre vijgenboom,
je hebt er tot nog toe niets van terecht gebracht"
dan is er de liefde van de tuinman,
die mij een tweede kans geeft.

*Uit: "Talent aan het werk",
Bezinningsboekje van Spoor Zes BD
2007.*

Donderdag 10 maart 2011

Geen afgebakend terrein,
geen hoge omheiningen,
geen bewaking met camera's
of wapens, of macht, of geld.

Maar wel:
veertig dagen,
veertig weken,
veertig jaar
nieuwe wegen gaan,
nieuw leven ervaren,
nieuwe verbondenheid.....

Mensen die hun hart openen voor elkaar.
Mensen die in het gelaat van de ander
Hun medemens herkennen.
Mensen die echt verbonden gaan leven.
Niet: ik en ik en ik
maar: wij samen die beweging maken.

Omdat echt graag zien maar in gemeenschap kan.
Omdat we in verbondenheid rechtvaardigheid
meemaken.
Omdat we in ons samen-leven
Voelen en ervaren
Wat ons eigen leven beweegt.....

Het beloofde land

Vrijdag 11 maart 2011

**We hebben nog 5 vrijdagen te gaan,
en dan is het 22 april: "GOEDE VRIJDAG"**



Op Aswoensdag kunt u in Mattheus 4 lezen, dat Jezus zich 40 dagen terugtrok in de woestijn, om daar verzocht te worden door de duivel. Toen Jezus honger kreeg zei de duivel: "Indien gij God zijt, zeg dan dat het stenen brood worden." Jezus antwoordde: "Niet alleen van brood zal de mens leven, maar ook van het woord, dat van de mond Gods uitgaat."

Nog enkele keren probeerde de duivel Jezus uit te lokken, maar Jezus zei tegen de duivel: "Ga weg satan, er staat immers geschreven: De Heer God zult gij aanbidden en Hem alleen dienen". Toen liet de duivel hem met rust en zie: De engelen kwamen en dienden Hem.

Gebed:

*HEER, ook wij zijn de 40 dagentijd ingegaan.
Wijs ons de weg, open onze oren en ogen
voor uw leer, in alle nederigheid
en laat onze mond uw leer belijden.*

Nog geen titel

Zaterdag 12 maart 2011

Heer God, wij zijn in nood.
Niet omdat wij te weinig hebben,
maar omdat wij te véél hebben,
véél te véél!

Wij zijn niet meer de bezitter
van alles wat we hebben.
We lijken soms bezéten
door alls wat we hebben
en waaraan we zó gehecht zijn,
dat we het niet meer kunnen missen.

God, wij zijn in nood,
omdat wij te veel aan alles vasthouden,
omdat wij ons veel te veel willen handhaven.

Maak ons los,
maak ons vrij:
Verlos ons Heer!

Verlos ons Heer

Zondag 13 maart 2011

1^e zondag in de veertigdagentijd

Start van de Vastenactie

Al heel jong wisten we wel:
op de eerste zondag van de vasten horen we het
verhaal van de bekoring van Jezus in de woestijn.
Die machtige satan, die Jezus zomaar
“alle koninkrijken van de wereld toonde”,
Verbaasde ons niet zo,
“Alle koninkrijken van de wereld”, wat een dial!

Hoog op een berg staan en kijken,
je ziet iets moois.
Het zou fijn zijn om dat land te besturen,
om daar baas over te zijn.
Het is echter een momentopname,
nu even – van een afstand – ziet het er mooi,
rustig en vredig uit.....!

Schipper,

*Naast God zou ik schipper willen zijn,
Ik zou met veel facetten goed rekening willen houden,
met de situatie zoals het nu is,
zoals het waarschijnlijk worden zal.
En dan toch dáár proberen te komen,
waar het de bedoeling was.
God, leer ons alstublieft schipperen.*

Amen.

Maandag 14 maart 2011

Altijd weer onderweg
voor die ander.

Altijd weer bezig
voor die ander.

Altijd een luisterend oor,
voor die ander.

Zoekend naar een pad,
waar rust heerst.

Zoekend naar de weg,
waar vrede is.

Zoekend naar iets,
wat bijna onvindbaar is.

Klein maar dapper
in het doorgaan, om

af te maken wat je bent begonnen.

Wim van Putten

Klein maar dapper . . .

Dinsdag 15 maart 2011

Het is best bijzonder dat het apparaatje waarmee je geen stap hoeft te verzetten en toch anderen bereiken kunt, de naam “mobieltje” heeft gekregen. Er is niets mobiels aan, niets beweegt, behalve dan misschien de geluidsgolven.

Nee, dan is geloven veel “mobielier”, want daarvoor moet je daadwerkelijk in beweging komen. Gaan naar de ander, naar de kerk, naar het buurthuis, naar verten die niemand weet, naar de einden der aarde en dan, net als Abraham en Mozes en de profeten ontdekten, zullen we zien dat God met ons meegaat.

Geloven is net zoiets als fietsen.
Een kwestie van in beweging blijven:
sta je stil dan val je om.

Maar wat zou er gebeuren als wij de Bijbel ook altijd in een schooltas, broekzak of handtas mee zouden nemen? Wat als we de Bijbel ook dagelijks regelmatig zouden ‘openflippen’ of als we de Bijbel cadeau zouden krijgen op onze verjaardag met een nieuwe kleur omslag?

Wat als we de Bijbel zouden gebruiken als Tom-Tom op onze levensreis?

En tenslotte: Je hoeft je nooit zorgen te maken dat de bijbel ineens afgesloten wordt omdat het netwerk uitvalt, of de accu leeg is!

Misschien een idee: de BIJBEL opwaarderen?

Woensdag 16 maart 2011

Vastentijd

Tijd om te bezinnen, te veranderen, te vernieuwen.
Tijd om stil te staan, te bidden, verder te gaan.
Tijd om te luisteren, te kijken, te voelen, te handelen.
Tijd om dichterbij jezelf te komen.
Tijd om naar anderen te gaan.
Tijd om God terug op het spoor te komen.

Vastentijd

Tijdom los te laten.
Tijd om vast te houden.
Tijd om los te laten wat doodt en verslaaft.
Tijd om terug vast te nemen
wat leven en toekomst geeft.

Uit: De aarde behoort aan allen, 2002, p.11

Donderdag 17 maart 2011

Hij is nog steeds bij ons,
ongrijpbaar als het licht op zondagmorgen.
Zijn hand op onze schouder:
Gewond, onvoelbaar licht,
en teder als van een geliefde.

Hij gaat ons voor naar Galilea,
onzichtbaar is zijn spoor.
Hij is voor ons de weg.
Hij loopt door ons geweten
naar het huis van liefde en vergeving.

Hij is de waarheid,
helder als een klok in lentelucht,
die vrij haar boodschap zingt.
Hij is het leven, sterker dan het graf.
Hij ademt vrede.

Met zijn gewonde handen
bouwt Hij aan een wereld,
zonder schaduw, zonder duisternis.

Hij is nog steeds bij ons,
en vraagt ons Hem te volgen naar Galilea.
Daar zullen wij Hem herkennen
in elke kleine mens,
in elke zwerver,
in elke zonderling.

Manu Verhulst

Vrijdag 18 maart 2011

**We hebben nog 4 vrijdagen te gaan,
en dan is het 22 april: "GOEDE VRIJDAG"**



Diverse keren had Jezus zijn lijden en dood aangekondigd. Maar Petrus had zich met dit voornemen in het geheel niet kunnen verenigen. Met de andere discipelen was het niet veel anders, Ze stonden daar maar wat en haalden hun schouders op. Ze begrepen het niet en Petrus riep uit zijn Meester tot het uiterste te verdedigen.

Diezelfde Petrus zou enkele dagen later tot drie maal toe ontkennen bij die Jezus gehoord te hebben. Ook deze ontkening heeft Jezus voorspeld. En toen de haan de derde ontkening kraaide, dacht Petrus aan hetgeen zijn Meester had verteld.

Is dit niet een voorbeeld van het woord van Jezus niet begrijpen, op dat moment.

Komt dit ons niet bekend voor?

En de haan kraaide 3 maal

Zaterdag 19 maart 2011

Jozef...
Eenvoudig timmerman uit Nazareth

Al eeuwenlang
levend in de schaduw
van vrouw en zoon.

Rustig en bescheiden
leefde je je leven,
je gehoorzaamde
de stem van je dromen
zonder vragen te stellen.
Je was aanwezig waar nodig

Jozef...
Mens op de achtergrond:

Prachtmens!

Jozef, prachtmens

Zondag 20 maart 2011

2^e zondag in de veertigdagentijd

Soms raakte Jezus vermoeid,
kende hij twijfels
Dan liet Hij zijn vrienden scheep gaan
en bleef zelf achter,
alleen op het strand.

Soms trok Hij zich terug in de bergen,
om te bidden en met zijn Vader te zijn.
Daar kwam Hij tot zich zelf,
zag Hij de weg die Hij moest gaan:
Een man van God zijn, zoals Elia en Mozes,
mensen vrij maken.

Hoe Hij heeft gebeden?
Wellicht met weinig woorden,
maar terug bij zijn vrienden,
straalde het van Hem af:

Bidden maakt anders.

Kunnen wij het nog?
Helemaal alleen de berg opgaan,
zo nu en dan rusten om de weg te vragen?

Vrij naar Peer Verhoeven

Maandag 21 maart 2011

Met Hem de berg bestijgen
uit het dal van duisternis,
uit de dodende sleur van elke dag.

Met Hem de hoogte zoeken
en de ijle lucht:
de nieuwe gedachten en de andere kijk.

Door Hem de spanning aandurven
tussen plicht en visioen,
tussen wet en profeet,
tussen vandaag en morgen.

Bij Hem zijn en niet meer bidden,
Niets meer vragen,
Enkel weten en gelukkig zijn.

Met Hem weer afdalen naar de vlakke,
naar de zorg,
het leed van elke dag.

Maar Zijn geheim bewaren in het hart
om nooit meer te vergeten.
Zijn Licht ontsteken
om het nooit meer te doven.

Dinsdag 22 maart 2011

BLIJ...

Het leven is zeker niet altijd
een reden tot blij te zijn.

Om blij te zijn heb je moed nodig.

Daarom is het woord
BLIJMOEDIG
een veelzeggend woord.

Wim van Putten

Blij..... blijmoedig

Woensdag 23 maart 2011

Steeds opnieuw
Groeien wij vast
aan welvaart, voorrecht of gelijk.
We bouwen ons
een burcht van zekerheden
waarin de ziel
geen adem krijgt.

Zalig wie zulke muren sloopt
en tegen beter weten in
een weg aanlegt
door chaos en woestijn.

Zalig wie onrecht recht trekt,
klein wordt,
groot maakt,
hoop geeft,
brood deelt,
omziet naar verschopten.

Zalig
wie zich omkeert van meer naar genoeg
en mens durft te zijn
met lege handen.

Kris Gelaude

Steeds opnieuw

Donderdag 24 maart 2011

Zeg niet Vader als je geen kind kunt zijn.
Zeg niet onze als je slechts aan jezelf denkt.
Zeg niet hemel als je alleen naar aardse zaken verlangt.
Zeg niet "Uw naam geheiligd"
als je voordurend eigen eer zoekt.

Zeg niet "Uw rijk kome"
als je steeds hoopt er zelf beter van te worden.
Zeg niet "Uw wil geschiede"
als je geen tegenspraak kunt verdragen.
Bid niet voor het dagelijks brood als je niet wilt delen
Bid niet om vergeving
Als je in wrok leeft met familie of bureu.
Bid niet voor een leven zonder verzoeking
Als je onrecht laat bestaan.
Bid niet voor een leven zonder kwaad
Als je niet op zoek bent naar het goede.

Zeg niet "Amen" en "zo zij het"
Als je dit gebed niet ter harte neemt.

Vrijdag 25 maart 2011

**We hebben nog 3 vrijdagen te gaan
en dan is het 22 april: "GOEDE VRIJDAG".**



*Zit in wat hier over Judas wordt
verteld niet een beetje in elk mens?*

Maria, hoe was het toen je "ja" had gezegd,
je hele bestaan in één hand hebt gelegd.
Geen enkele twijfel, met Jozef geen woord.
Elisabeth heeft het als eerste gehoord.
Je meende dat dit de weg was te gaan,
Om steeds in de schaduw van d'Hoogste te staan.

Maria, wat dacht je zo'n dertig jaar lang,
Wanneer had je hoop en wanneer was je bang?
Je kind was anders, liep niet in 't gareel
Van buren en priesters, maar deed het je veel?
De woorden door jou bewaard in je hart,
dat was wel de kracht die conventies verwacht.

Maria, die dag dat je op Golgotha kwam
en 't donker dan toch nog de Zoon van je nam,
Werd jij als de dienstmaagd des Heren beklaagd.
't Magnificat was tot een echo vervaagd.
Toen ging in jouw smart, 't wanhopige uur
al ongezien schuil weer de eerste sprank vuur.



Maria, nu wij onze eigen weg gaan,
zijn bij ons ook dapperen die
machten weerstaan en zoekende,
stil zich laven aan 't Woord.
Maar ook worden zusters
gekrenkt en gestoord.
Ver weg of nabij, in rust of in pijn,
blijk jij in ons midden
herkenbaar te zijn.

Zaterdag 26 maart 2011

O Christus, U bleef trouw tot in de dood
en wijst ons de weg van de grootste liefde.
O Christus, U nam de zondenlast op U
en U toont ons de weg van welwillendheid.

O Christus,
U bad voor hen die U aan het kruis sloegen,
U voert ons tot vergeving zonder grenzen.

O Christus,
U opende het paradijs voor de misdadiger
die berouw toonde, U wakkert in ons de hoop aan.

O Christus, kom ons klein geloof te hulp.
O Christus, schep in ons een zuiver hart.
Vernieuw onze geest, maak hem standvastig.
O Christus, uw Woord is nabij,
Laat het in ons wonen en bewaren voor altijd.

Amen.

Uit: Gebeden uit Taizé

Zondag 27 maart 2011

3^e zondag in de veertigdagentijd

Borrelend water blijft fascineren.
Je kunt tijden naar die belletjes blijven kijken.
Soms is dat water warm,
komt het van diep uit de aarde
en doet het mensen goed.
Soms is water zo wijd, dat het ontspanning kan
bieden.
Soms rolt dat water steeds naar het strand.
Soms is water er ineens niet meer.
Planten hangen slap, gaan dood.
Mensen voelen zich dan slap
en gaan op zoek naar water.
Dat kunnen mensen, planten niet.

Gebed:

*Waterbrenger,
Dus levenbrenger,
Geef dat wij mensen worden als water voor
anderen,
en mensen ontmoeten, die als water voor ons zijn.
Dan zal voor alle mensen "het water" in de buurt
zijn.
Amen.*

Johannes 4, 5 – 42

Daaruit nemen we:

Jezus hernam: "Als u de gave van God kende,
Als u wist wie het is die tegen u zegt: Geef mij te
drinken, dan had u Hem er om gevraagd en Hij had
u levend water gegeven."

Maandag 28 maart 2011

Je kunt niet altijd paraat zijn.
Je kunt niet altijd klaar staan.

Ook helpen kent grenzen.
Ook er-zijn voor de ander kent grenzen.

Je hebt ook eigen tijd nodig.
Tijd om bij jezelf te komen.
Tijd om op adem te komen.

Niemand kan totaal worden opgeëist.
Alles heeft zijn tijd en zijn eigen grenzen.

Je kunt elkaar beter helpen en tot steun zijn,
Als de een de ander niet opeist, een eigen tijd gunt.
Als je elkaar ook een eigen leven gunt.

Dinsdag 29 maart 2011

Een boer die ontzettend over iemand geroddeld had kreeg er spijt van en vroeg aan zijn rabbi hoe hij het goed kon maken. Hij zei: "ik zie in de ogen van de mensen wat ik heb aangericht".

De rabbi zei: "neem een zak vol kippenveren, ga ermee door het dorp en leg op ieder erf bij elke deur één veer."

Hoewel de boer niet begreep waarop hij het hele dorp door moest in plaats van naar degene, waarover hij kwaad had gesproken, deed hij toch wat de rabbi had gezegd en kwam daarna terug bij hem om te vragen wat hij verder moest doen.

"Neem nu de lege zak en ga alle kippenveren weer ophalen" zei de rabbi. "Waarom?" vroeg de boer, die er werkelijk geen zicht op had waar dit toe zou kunnen leiden. "Je ziet het vanzelf" antwoordde de rabbi.

Niet lang daarna kwam de boer zwaar teleurgesteld bij de rabbi terug. Met een lege zak.... "alle veren waren weggewaaid" zei de boer, "ze waren in geen velden of wegen meer te zien".

"Zo is het nu ook met jouw roddel- en lasterpraatjes" sprak de rabbi. "Je spreekt ze met je mond zo gemakkelijk uit, je ziet niet wat ze aanrichten, maar hoe je het ook probeert, terug halen kun je ze niet!"

(On)zichtbaar

Woensdag 30 maart 2011

Jezus schreef met zijn vinger in het zand.
Hij bukte zich en schreef in 't zand,
wij weten niet wat Hij schreef,
Hij was het zelf vergeten,
verzonken in de woorden van zijn hand.

De Schriftgeleerden, die Hem aan de tand
hadden gevoeld over een vrouw, van hete
hartstochten naar een andere man bezeten,
die schriftgeleerden stonden aan de kant.

Zondig niet meer, zei Hij, Ik oordeel niet.
Ga heen en luister, luister naar niet lied.

En Hij stond recht. De woorden lieten los
Van hun figuur en brandden in het bos.

Waarmee zij heenging, als een kind zo licht.
Zo geestelijk schreef Jezus zijn gedicht.

Gerrit Achterberg (1947)

Donderdag 31 maart 2011

Stenen zijn sterk
maar ijzer breekt ze.
IJzer is sterk
maar het vuur smelt het
Vuur is sterk
maar door water wordt het geblust
Water is sterk
maar de zon verdampt het
De zon is sterk
maar een wolk verduistert haar
Wolken zijn sterk
maar de wind drijft ze voort
De wind is sterk
maar de mens weerstaat die
De mens is sterk
maar de dood treft een ieder
De dood is sterk
maar sterker dan de dood is de liefde

Liefde vergaat nimmermeer!

Vrijdag 1 april 2011

**We hebben nog 2 vrijdagen te gaan
en dan is het 22 april: "GOEDE VRIJDAG**



Uit wat de apostelen later hebben genoteerd over het lijden en de dood van Jezus is op te maken, dat Hij is behandeld als een misdadiger, terwijl er in de Bijbel staat geschreven, dat Hij is rondgegaan; weldoende en genezend.

Toch dachten zijn vijanden, dat Hij zijn wel verdiende straf kreeg. Ondanks dat de stadhouder Pilatus moest bekennen, dat Hij geen schuld in deze man kon vinden en de hoofdman bij het kruis getuigde: "Deze man was rechtvaardig".

Zaterdag 2 april 2011

Bidden doe je niet alleen

Bidden doe je niet alleen
door je handen te vouwen, of je ogen te sluiten.
Bidden is ook niet aan tijd of plaats gebonden.
Het hele leven is bidden.
Iedere stap, ieder gebaar,
iedere gedachte, uitspraak of houding
is een gebed.

God,
van het begin af aan hebt Gij het geweld
en Gij wilt het nog steeds uit alle macht:
een aarde waar het goed leven is,
waar genoeg genoeg is,
een paradijs van een wereld,
geen onrecht wilt Gij, geen haat, geen geweld,
geen chaos wilt Gij.

God,
waarom vallen wij U toch af,
waarom heeft Gij toch geen partners aan ons...
Houd niet op, volvoer Uw wil, verzoen en vergeef
en val ons aan, bestook ons opdat wij ons bekeren,
opstaan tegen onszelf
en al wat Uw wil weerspreekt.

Vervul ons voorgoed met honger en dorst naar

Gerechtigheid

die Gij ons leerde en die onherroepelijk zal
zegevieren.

Zondag 3 april 2011

4^e zondag in de veertigdagentijd

Toen in een Bijbelkring eens het verhaal van de genezing van blindgeborene werd gelezen, zei iemand:

“Ik vind het een mooi verhaal, maar wat moet ik er mee op maandagmorgen?”

De hele groep zat wat in de maag met deze vraag. Het vermoeden bestaat dat dit een doopverhaal is geweest: een gedoopte is van blinde, ziende geworden.

Wat hij of zij “ziet” is niet in een enkel woord te vertellen.

Gebed:

Zeer graag, goede God,
zouden wij ziende door het leven willen gaan.
Open onze ogen voor alles wat er toe bij kan dragen
dat we in deze vastentijd betere mensen worden.

Johannes 9, 1- 41

Daaruit nemen we:

Zijn leerlingen vroegen hem: “Rabbi, waarom is hij blind geboren? Heeft hij dat te wijten aan zijn eigen zonden of aan die van zijn ouders?”

Jezus antwoordde: “Aan zijn eigen zonden niet, en evenmin aan die van zijn ouders. Nee, de daden van God moeten in Hem openbaar worden.”

Ziende blind

Maandag 4 april 2011

Wil je groeien in je geloof,
Breng dan je geloof in praktijk.

Groeien in geloof

Dinsdag 5 april 2011

Je loopt soms de levensweg
moe en verlaten.
Je denkt: wie ziet mij,
waartoe is al die spanning?
Teleurstelling, pijn,
de moeite van het bestaan drukken op mij.

Je loopt soms op de levensweg
alles lijkt dor en triest.
Je ziet niets dat tot je spreekt.
Iedereen lijkt het voor de wind te gaan.
Jij voelt zelf alleen tegenwind.
Maar dan zijn er ineens
bloemen langs de weg.

Je ontvangt onverwacht erkenning.
Je ontvangt waardering voor wie je bent
en voor wat je doet.
Complimenten die naar je toekomen
Als schouderklopjes.

Niemand kan leven en zorgen voor een ander
zonder bloemen langs de weg.
Zonder die kleine tekenen
van liefde en waardering.
Zij zijn als een zachte bries,
als de wind die je opduwt.

Marinus van de Berg

Woensdag 6 april 2011

Als je iedere nieuwe dag
Aanvangt met een gulle lach
Als je met een blij gezicht
Aan je werk denkt en je plicht
Als je zonder veel gepraat
Anderen helpt met woord en daad
Als je zo een voorbeeld geeft
Heb je niet voor niets geleefd.

Wim van Putten

Donderdag 7 april 2011

In Amerika vieren jongeren die van school afgaan een enorm feest. Gemiddeld geeft een eindexamenklasser wel 600 tot 700 dollar uit aan een baljurk of smoking, aan schoenen, de kapper en make-up.

Het is altijd een heel uitbundig feest, waar je niet op mag ontbreken – dat is voor iedereen heilig!

In een stadje – het is een waar gebeurd verhaal – was het bijna zover. Ook een zekere Ernie zou eindexamen doen. Maar hij was in januari ziek geworden, bleek leukemie te hebben, dus moest hij worden bestraald en nu was hij helemaal kaal. De leraren zeiden tegen hem: “ach, joh, dat geeft toch niets, je komt toch wel, hè?” en andere mensen zeiden “daar let toch niemand op!” en zijn familie zei zelfs: “misschien kunnen we een pruik laten maken, dat het niet opvalt dat je kaal bent.” Maar het gaf allemaal niets, Ernie wilde niet naar het feest.

Twee dagen vóór het eindexamenfeest gingen ineens alle jongens uit Ernie's klas naar de kapper.

Johan, Peter, James, Harold, Edwin, Albert alle dertig – er ontbrak er niet één. Zij kwamen op voor hun klasgenoot Ernie en ze lieten zich bij de kapper allemaal kaal scheren. Ernie zou en moest immers ook naar het feest komen!?

Het werd een heel bijzonder feest met vooral bijzondere groepsfoto's – allemaal kale kopjes.

Niemand ontbrak op het feest – zo kwamen dertig jongens op voor die ene.

Niemand mag ontbreken op geen enkel feest.

En hoewel die Ene mens het kruis droeg voor allen, kunnen wij mensen wel samen kleine kruisjes dragen.

Vrijdag 8 april 2011

**We hebben nog 1 vrijdag te gaan
en dan is het 22 april: "GOEDE VRIJDAG".**



Toen de Heer Jeruzalem naderde, zond Hij twee leerlingen vooruit en zei tot hen: "Gaat naar het dorp en u zult een jonge ezel vinden, vastgebonden, waarop nog niemand gezeten heeft. Maak hem los en breng hem bij mij." Aldus geschiedde.

Toen Jezus, gezeten op het ezelsveulen, Jeruzalem in kwam, legde het volk mantels op de straat en kleden En zij die volgden riepen: "Hosanna, gezegend Hij die komt in de naam des Heren."

Sommigen rukten palmtakken van de bomen en riepen:

"Deze koning zal het volk redden.

Hosanna, de Zoon van David!

Gezegend hij die komt in de naam des Heren!

Hosanna in den hoge."

Gebed:

*Heer, wij vragen U
om Uw aanwezigheid.*

*Hier in ons midden,
om het vuur van Uw geest,
dat ons verlicht en verwarmt,
die mensen beweegt
en bergen verzet.*

Zaterdag 9 april 2011

O God, maak ons tot mensen
Naar het beeld van Uw Zoon:

Met ogen die niet alleen kijken,
Maar ook kunnen aanzien;
Met oren die niet alleen horen,
Maar ook kunnen luisteren;
Met een mond die niet alleen praat,
Maar ook kan spreken;
Met een verstand dat niet alleen begrijpt,
Maar ook kan verstaan;
Met een hart dat niet alleen klopt,
Maar ook bewogen kan zijn;
Met handen die niet alleen grijpen,
Maar zich ook kunnen openen;
Met voeten die niet alleen kunnen draven,
Maar ook elkaar tegemoet kunnen komen;

Want zó zijn wij gezegend
En elkaar tot zegen.

Amen.

Zegenbede

Zondag 10 april 2011

5^e zondag in de veertigdagentijd

Hoeveel mensen zullen zich in onze tijd afvragen bij een verhaal als de opwekking van Lazarus:

“Wat moet ik daar nu van geloven?”

Wij hebben geen enkele ervaring met opwekking van doden. We leven als Christenen wel als het ware tegen de dood in.

Dood en leven hebben meer dan een betekenis.

De verloren zoon was dood volgens de vader, terwijl hij biologisch kerngezond was. Was zijn thuiskomst misschien ook een verrijzenis?

Gebed:

*Barmhartige God,
geloof in verrijzenis is niet zo eenvoudig.
Toch is Uw Woord glashelder
en blijven wij belijden
dat de dood niet het laatste woord heeft.*

Wij bidden U:

*Vermeerder ons geloof,
juist in deze veertigdagentijd.
Amen.*

Maandag 11 april 2011

Durf het aan!
Durf te zien dat je op het verkeerde spoor zit.
Durf het jezelf te bekennen
En kom terug.
Draai je om.
Keer het tij.
Kom op je stappen terug.

Wees niet bang.
Draai je om en keer terug.
Er wordt naar je uitgekeken,
Naar je gezocht.
Er wordt op jou gewacht.
Kom terug.
Je bent welkom!

In blijdschap wordt je onthaald,
In feestelijke vreugde.
Geloop het maar,
Je bent welkom!
Kom terug.

Verloren

Dinsdag 12 april 2011

Wat zou jij geantwoord hebben
als Hij jou had gevraagd
alles achter je te laten
en Hem te volgen...

Zou je Hem geloofd hebben
op Zijn woord...

Gelukkig maar
dat je niet leefde
toen
3000 jaar geleden.

Maar Zijn oproep klinkt nog altijd
in de kreten van de rechtelozen
in de ogen van de eenzamen
in de uitgestrekte handen van de hongerigen.

De echo van zijn stem
draagt eeuwen ver
voor hen die het horen willen...

Wat is jouw antwoord??

Geroepen tot discipel...

Woensdag 13 april 2011

Wat een geluk als je leert luisteren:
Je wordt er een nieuw mens van.

Wat een geluk als je verdrietig mag zijn:
Je zult worden bemint.

Wat een geluk als je sprakeloos kunt worden:
Je zult nieuwe woorden vinden.

Wat een geluk als je machteloos kunt zijn:
Een ander zal je helpen.

Wat een geluk als je gelooft in een ander:
Je wordt er rijker van.

Wat een geluk als je stil durft te staan:
Je zult een reisgezel ontmoeten.

Wat een geluk als je kunt luisteren:
Je zult God ontmoeten.

Uit: Luisteren Leren Leven

Wat een geluk...

Donderdag 14 april 2011

Om Licht

Wij bidden om licht
voor die wijde wereld
en voor de plaats waarin wij wonen,
nieuw licht
overal waar de stoppen van de hoop
zijn doorgeslagen.
Nieuw geloof,
overal waar mensen zich terugtrekken
en niet meer geloven,
dat de vrede het winnen zal
op de oorlog.
Nieuwe liefde,
overal waar de aandacht
voor elkaar is verflauwd.
Nieuwe ogen,
overal waar mensen het niet meer zien
en op elkaar zijn uitgekeken.
Wij bidden om licht,
overal waar duister en dood
het leven hebben aangevreten
van het grote moorden
tot het kleine handgemeen,
van de grote honger
tot ieders eenzaamheid,
van het grote wantrouwen
tot ieders gebrek aan mededogen.
Wij bidden om licht,
wij bidden om Christus,
de nieuwe mens,
en in die wereld
van ons samen.
Amen.

Jan van Opbergen

Vrijdag 15 april 2011

Volgende week is het de “Goede Week”.



Nog zelfs toen Jezus met zijn leerlingen het avondmaal bereidde, voorspelde Hij dat Hij zou worden verraden door een van zijn eigen mensen. Toen werden zij erg bedroefd en de een na de ander begon Hem te vragen: wie en hoe. Judas, de verrader, nam het woord en zei: “Meester, ik ben het toch niet?” Jezus zei: “Ja, gij zegt het”. Daarna verliet Judas de zaal.

Terwijl ze aan tafel waren nam Jezus het brood, sprak er de zegen over uit, brak het brood en gaf het aan zijn leerlingen met de woorden:

“Neem en eet, dit is mijn lichaam”.

Dan nam Hij de beker, sprak opnieuw een dankgebed uit en zei: “Drinkt hier allen uit, want dit is mijn bloed, van het Nieuwe Verbond, dat voor velen zal worden vergoten tot vergeving van de zonden. Doet dit tot mijn gedachtenis”.

Daarna zongen zij de lofzang en gingen naar de Olijfberg, de plaats waar Jezus zou worden overgeleverd aan de soldaten.

Gebed

Wij vragen U niet, o God, om wonderen en tekenen uit de hemel.

Maar wij vragen U wel om brood, Voor wie hongeren naar gerechtigheid en dat de wijn van de vrede zal rondgaan onder de mensen.

Zaterdag 16 april 2011

Met tegemoet komen
kom je een heel eind!

Tegemoetkomen betekent letterlijk:
Op weg gaan
om iemand te ontmoeten,
maar wordt vaak gebruikt
om aan te geven
dat er concessies worden gedaan,
wensen gedeeltelijk worden ingewilligd
of dat iemand op een andere manier wordt benaderd.

Toch blijft het doel hetzelfde:
Er wordt contact gezocht en gevonden.

Kom de ander tegemoet
en je komt verder dan je denkt.

Bond Zonder Naam

Zondag 17 april 2011

6^e zondag in de veertigdagentijd
Palm en Passiezondag

Mattheus 21, 1 – 11

We krijgen in het evangelie steeds hetzelfde beeld.
Wat groot is laat zich klein zien. De Heer is dienaar.
De eersten zijn de laatsten. De armen zijn rijk.
Niet geroepenen zijn uitverkoren. Vandaag zie je de
koning op een ezel. De zachtmoedige.

Een koning die vrede wil. Dat was een ware Messias,
een gezalfde van God.

Gebed:

God van vrede, wij bidden U

*om in ons die gevoelens op te wekken,
die waren in Christus Jezus, Uw Zoon,
die omwille van ons Mens werd.*

*Dan kunnen ook wij hem blij begroeten
als onze Heiland en Verlosser.*

Juist vandaag en heel deze Goede Week. Amen.



Maandag 18 april 2011

Jezus begrijpen was en is moeilijk.....

Gisteren vierden we palmzondag.

U kent dat evangelie. Jezus werd binnengehaald als een held en Hij werd in de straten van Jeruzalem toegejuicht als een koning.

De mensen riepen: "Hosanna in de hoge".

Ze dachten dat Hij een nieuw koninkrijk zou komen oprichten en dat was juist zo'n bedreiging voor de heersende leiders.

De volgelingen van Jezus hadden Hem niet goed begrepen.

Immers, tot drie maal toe heeft Jezus zijn lijden en dood aangekondigd en dat kunnen we lezen in Lucas 18, vers 31, waar staat dat Jezus de twaalf apostelen terzijde nam en met hen sprak over zijn lijden, zijn martelingen, bespottingen, geselingen en zijn dood, omdat Zijn Vader dit zo wilde. En de derde dag zal Hij uit de dood opstaan, om ons te verlossen.

Ze begrepen het niet en dat tot groot verdriet van hun Meester, wat ook nog eens zou blijken op de Olijfberg, Waar ze, ondanks zijn verzoek om samen te bidden, in slaap zouden vallen.

God begrijpen is niet altijd eenvoudig en wij moeten het doen zonder dat we Hem kunnen aanraken, zonder dat we Hem live een vraag kunnen stellen. En toch moeten wij christenen verder, als een volk onderweg, dat soms de weg niet meer weet.

Dinsdag 19 april 2011

Gerechtigheid doen.....
Soms veroordeel ik mensen,
zoals Pilatus het deed.

Soms leg ik een ander een kruis op.
Soms ben ik meelevend aanwezig
bij het leed van een ander,
zoals de vrouwen langs de kruisweg van Jezus.
Soms kruisig ik de ander
met woorden of daden.
Soms ben ik Simon van Cyrene
en help ik een ander het kruis mee te dragen.

Dat wisselvallige, onvolmaakte,
begrenste van mij hoort bij mij.
Dat is mijn zwakheid,
is mijn voortdurend vallen.
Dat ik telkens opsta,
komt door Gods Genade,
Zijn gerechtigheid:
de getrouwheid aan Zijn beloften.

*God,
toon mij toch steeds Uw gerechtigheid
door mij te nemen zoals ik ben
en ik mij aanwezig te zijn om te worden:
Uw kind.
Vele, vele malen wil ik U daarvoor danken.
Amen.*

Gerechtigheid

Woensdag 20 april 2011

Soms denken wij...

Soms denken wij ...

Soms denken wij:

er is niets aan te doen.

Het leven op de wereld

is een duister kluwen van geld en macht,

van wapens en drugs,

doordrenkt met 't zilte nat

van zoveel tranen in de nacht.

Soms denken wij:

er is niets aan te doen.

Het leven op de wereld

is een lijf aan lijf gevecht

in 't groot, in 't klein: de sterkste overwint.

De zwakke lijdt, kan nergens nog terecht.

Zo was het op die donkere dag

toen Jezus gekruisigd werd.

Verraden,

verkocht voor dertig zilverlingen,

en op de bergtop aan alleman getoond

om te bewijzen

dat kwaad de moeite loont.

Maar op die morgen met het open graf

liet God ons zeggen, dat het anders kan,

dat in elke kleine mens de veerkracht leeft

om sterker dan het onrecht, zelfzeker op te staan.

Pasen is geen feest om naar te kijken.

Pasen moet je voelen en beleven:

Zelf verrijzen uit het duister kluwen

waarin je bent verstrikt

en met de ogen – knipperend in het morgenlicht –

getuigen dat Hij in jou verzezen is.

Witte donderdag 21 april 2011

Waar liefde is en zorg om elkaar,
daar is het goed wonen.

Waar gehuild kan worden en gelachen, daar kunnen
mensen leven.

Waar niets verborgen hoeft te worden, daar kan een
mens geborgen zijn.

Waar verdriet en pijn worden gedeeld,
Daar worden de mensen een thuis voor elkaar.

Waar aandacht is voor iedereen,
Daar kan ieder groeien en opbloeien.

Waar mensen elkaar behoeden en verwarmen,
Daar is men het liefst thuis.

Wim van Putten

Goede vrijdag 22 april 2011



En omstreeks het negende uur
riep Jezus met luide stem: Mijn God, mijn God,
waarom hebt Ge mij verlaten? De omstanders zeiden:
Hij roept om Elias, laten we eens zien of Elias Hem
komt redden.

Toen riep Jezus nog één keer met luide stem:
“Het is volbracht”. En gaf de geest.

Op dat moment scheurde het voorhangsel van de
tempel, de aarde beefde en de rotsen spleten. Toen
de soldaten dit zagen, gingen ze op de vlucht en de
honderdman zei:

“Deze was waarlijk de Zoon van God.”

Veertig dagen

*Veertig dagen
slingert Pasen heen en weer
tussen gisteren en morgen,
doodswind en levensadem,
stem die doodt en die roept tot leven,
afgoden en de God die van je houdt.*

*Hij vecht vanbinnen en vanbuiten.
Hij wordt op de proef gesteld.
Hij lijdt honger en dorst.
Hij heeft het warm en dan weer koud.
Hij struikelt en valt, nu al, veel te vroeg.
Hij sterft aan zichzelf om te kunnen leven.
Leven kan niet zonder geboortepijn.
Het duurt soms lang, wel veertig dagen!*

Paaszaterdag 23 april 2011

Bron van zijn
die ik ontmoet in mijn ontroering om al wat is.
Ik geef U een naam
opdat ik U een plaats kan geven in mijn leven.
Bundel uw licht in mij – maak het nuttig,
vestig uw rijk van eenheid nu,
Uw enige verlangen handelt dan samen
met het mijne.

Geef ons wat we elke dag nodig hebben
Aan brood en aan inzicht.
Maak de koorden van fouten los
die ons vastbinden aan het verleden,
opdat wij ook anderen
hun misstappen kunnen vergeven.
Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden.

Uit U wordt geboren:
Die alwerkzame wil,
De levende kracht om te handelen,
en het lied dat alles verfraait
en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

Eerste paasdag 24 april 2011

De regenboog
Teken van verband
tussen God en zijn mensen,
brug tussen hemel en aarde.

Kleuren van hoop en warmte ,
van liefde, geluk en trouw
maken een verbinding
tussen heden en verleden.

Gods belofte aan de mensen
Wordt zichtbaar
waar regen en zon elkaar ontmoeten.
Waar mensen elkaar troosten bij verdriet
ontstaat een boog met kleuren
van warmte die je niet ziet.

Tweede paasdag 25 april 2011

Levende God,
In leven, dood en opstanding
van Jezus Christus,
hebt U Uw naam voorgoed bekend gemaakt,
in Hem bent U te vinden
als een God, met mensen begaan.

Dat dit geloof krachtig blijft,
licht geeft in onze duisternis.
Dat wij blijven getuigen,
zodat de veertigdagentijd
niet voor niets is geweest.

De wereld groeit als we delen....

Het is vastentijd.

Tijd om stil te staan bij wat echt belangrijk is. Een moment om te delen met mensen die het minder hebben. Bijvoorbeeld met inheemse bevolkingsgroepen op de Filippijnen, de Mangyan.

Zij leven in en van het bos. Hun cultuur en harmonieuze omgang met de natuur zijn uniek. Maar hun bossen en leefwijze worden ernstig bedreigd door oprukkende mijnbouw en grootschalige houtkap.

Vastenactie helpt de Mangyan het bos te behouden en leert hen fruit, bamboe en riet uit het bos te verwerken tot snacks, manden en kleding om te verkopen. Zo zorgt het bos voor inkomsten zonder dat houtkap nodig is.

De Mangyan willen het bos behouden en bouwen aan een duurzame toekomst voor hun kinderen. Steun hun! Geef via Vastenactie.